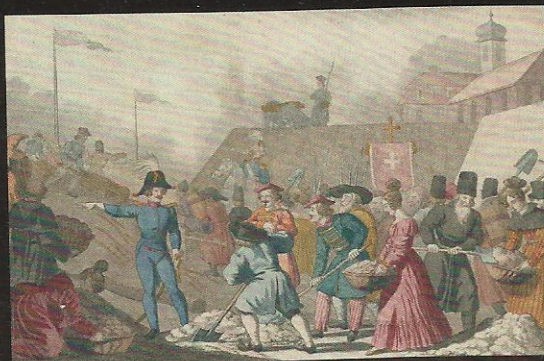

Obrona Warszawy

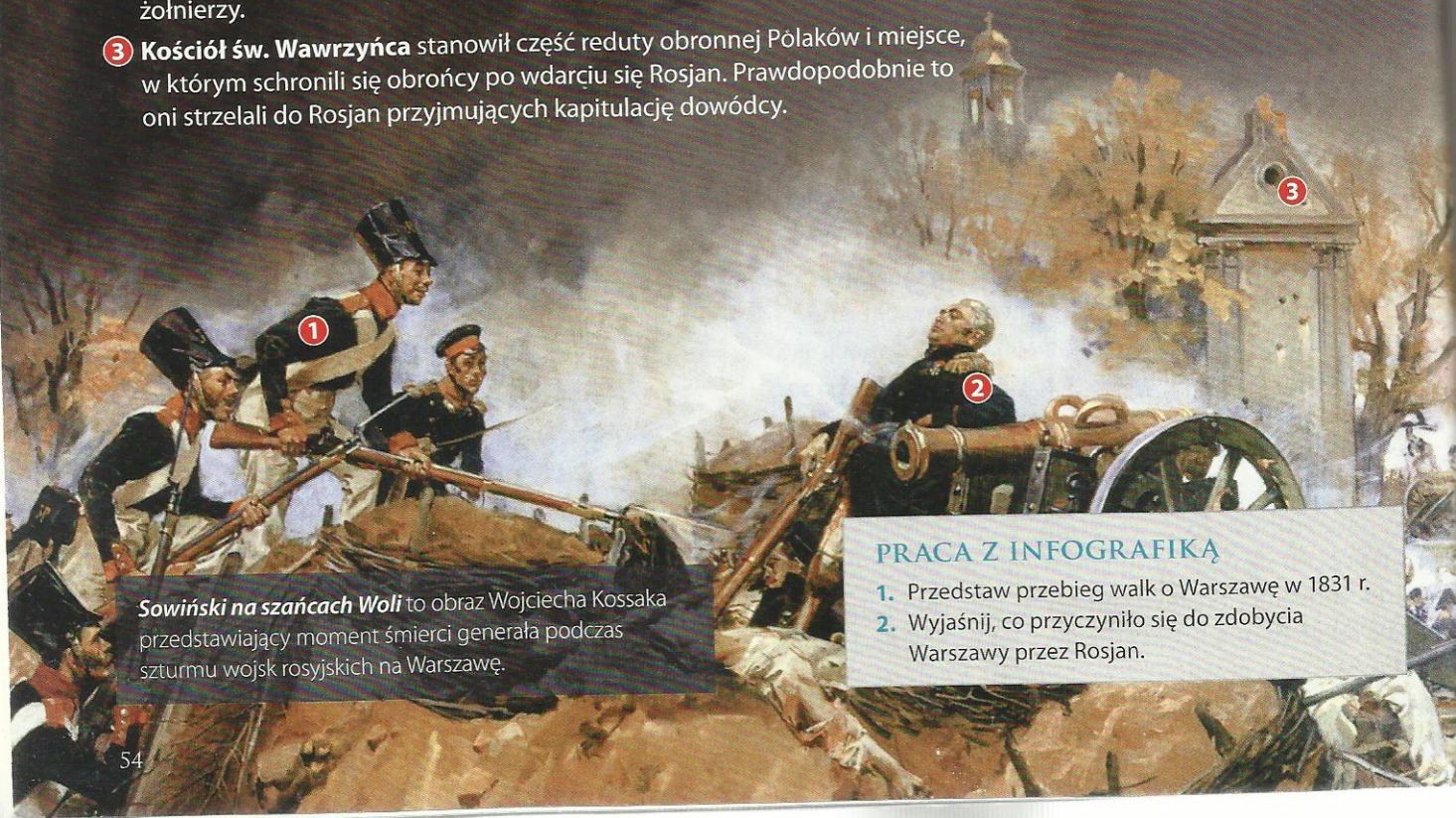
Dostępu do Warszawy broniły trzy linie umocnień tworzonych przez wały i barykady. Polskie dowództwo oczekiwało głównego uderzenia Rosjan na najsłabszym odcinku południowym, dlatego tam skierowano największą liczbę żołnierzy i dział. Główny szturm nastąpił jednak od strony zachodniej, która była dobrze ufortyfikowana, lecz obsadzona mniejszą liczbą żołnierzy. Głównymi stanowiskami obrony na tym odcinku były Reduta Ordon oraz Reduta Wolska.

Budowa szańców z ziemi i drewnianych bali odbywała się przy zaangażowaniu wszystkich mieszkańców miasta. Wzniesione umocnienia sięgały miejscami do wysokości trzeciego piętra.

Julian Konstanty Ordon dowodził artylerią reduty nr 54. Gdy większość umocnień była już w rękach Rosjan, w niewyjaśnionych okolicznościach wybuchł skład amunicji. Zginęło ok. 300 żołnierzy przeciwnika, a Ordon został ranny. Mylnie przekonany o jego śmierci Adam Mickiewicz rozslawił go w wierszu *Reduta Ordon*.

- 1** **Żołnierze rosyjscy** zaatakowali polską redutę z trzech stron jednocześnie. Pomimo zacieklej obrony ostatecznie udało im się wdrzeć na umocnienia.
- 2** **Generał Józef Sowiński**, który dowodził obroną Reduty Wolskiej, po paru godzinach walki przyjął propozycję kapitulacji. Jednak gdy Rosjanie zostali ostrzelani, uznali to za podstęp i zabili bezbronnego generała oraz jego żołnierzy.
- 3** **Kościół św. Wawrzyńca** stanowił część reduty obronnej Polaków i miejsce, w którym schronili się obrońcy po wdarciu się Rosjan. Prawdopodobnie to oni strzelali do Rosjan przyjmujących kapitulację dowódcy.

Sowiński na szańcach Woli to obraz Wojciecha Kossaka przedstawiający moment śmierci generała podczas szturmów wojsk rosyjskich na Warszawę.

PRACA Z INFOGRAFIKĄ

1. Przedstaw przebieg walk o Warszawę w 1831 r.
2. Wyjaśnij, co przyczyniło się do zdobycia Warszawy przez Rosjan.